

PARKZICHT

Paul Bezembinder

Muzemoe

De sterrenhemel slaat als zout op tak
of blad, als gruis neer op de eeuwigheid
van je gezicht, het vak waar ik nog steeds
voor zak, hoe ik me aan mijn taak ook wijd.

In al mijn werk wordt na verloop van tijd
de tijd geportretteerd ... hoe vaak de lak
van de conventie en de eeuwigheid ook
wordt geklaard. En verder: zie de [FAQ](#).

Na de dag

Het licht heeft je gezicht verweerd
en de marok wil met je aan de haal,
barok wordt rococo, de wijn creëert
de tralies voor de panter van de taal.

De wind steekt op, sirocco of simoem,
rhizomen worden schaars, de gentiaan
verdorst, de iris wordt een zonnebloem
en aan de hemel dient de maan zich aan.

Dame seule

Men zegt dat schoonheid de structuur
van een verlangen heeft – en ijdelheid
die van een roep. Als zij zich in dit uur
dat craquelé gelaat van spiegel scheidt,
naar voren buigt en iets in haar gezicht
nog schikt, dan kwijt haar drieluik zich
beminnelijk van zijn betoverende plicht.
Als zij naar achter schuift, dooft zij het
licht. Zij maakt zich op om uit te gaan.

Het kamerscherm

Bij dag is hij een welbespraakte man:
met al zijn sprezzatura, zijn parrhesia
(dus: ut pictura, ergo, hence, et cetera)
is hij het die de dichtkunst duiden kan.

Dan valt de nacht. Hij zwijgt, en wacht,
en hoopt dan dat zijn muze hem nog iets
onthullen wil. Achter de schermen draagt
zij echter niets. – Niets dat de pijn verzacht.

Paul Bezembinder studeerde theoretische natuurkunde in Nijmegen. In zijn poëzie zoekt hij in vooral klassieke versvormen en thema's naar de balans tussen serieuze poëzie, pastiche en smartlap. Zijn gedichten en vertalingen (Russisch-Nederlands) verschenen in bloemlezingen en in/op (online) literaire tijdschriften. Voorbeelden van zijn werk zijn te vinden op zijn website: www.paulbezembinder.nl.

Deze uitgave werd gezet met MiKTeX (miktex.org).

Gebruikt font: Linux Libertine (linuxlibertine.org).